

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.275 van 29 juni 2011
in de zaak A. 200.723/XII-6628**

In zake: 1. de BVBA ENSOR KETEN
2. Nikolaas VANHOUCKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Thomas Soete
kantoor houdend te 8400 Oostende
Kerkstraat 8, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de BURGEMEESTER VAN DE STAD OOSTENDE
2. de STAD OOSTENDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bert Roelandts en Lies du Gardein
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 juni 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 17 juni 2011 van de burgemeester van de stad Oostende om de instelling “Cocoon”, Langestraat 43 te Oostende, te sluiten voor een periode van één maand.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 juni 2011, om 10.00 uur.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gerard Soete, die verschijnt voor verzoekers en advocaat Lies du Gardein, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Eerste verzoekster is de uitbater van discotheek Cocoon, gelegen te Oostende, Langestraat 43. Tweede verzoeker is de zaakvoerder van eerste verzoekster.

Bij beslissing van 17 juni 2011 beslist de burgemeester van de stad Oostende om de instelling te sluiten voor een periode van één maand, met ingang van 17 juni 2011, met het oog op het handhaven van de openbare orde en het tegengaan van de materiële openbare overlast in en rond de drankgelegenheid.

IV. Schorsingsvoorwaarden

Algemeen

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de driedubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke

tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

5. Wat specifiek de tweede en de derde schorsingsvoorwaarde betreft, schrijft te dezen artikel 16, § 3, juncto artikel 8, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor dat het verzoekschrift een uiteenzetting bevat, eensdeels, van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen, en, anderdeels, van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid aantonen.

Standpunt van partijen

6. In verband met de tweede schorsingsvoorwaarde zetten verzoekers in het verzoekschrift uiteen dat de maatregel “klaarblijkelijk meer dan een zuiver financieel nadeel mee[brengt]”. Verwezen wordt naar het arrest van de Raad van State nr. 119.016.

Aangaande de derde schorsingsvoorwaarde wijzen verzoekers erop dat het “belangrijk hoogseizoen” in de komende weken plaats heeft, dat het jaarlijks terugkerend cliënteel volledig teloor dreigt te gaan en dat de sluiting “verstreckende gevolgen” heeft.

7. Verwerende partijen werpen in de nota tegen dat verzoekers geen enkel concreet element aanvoeren ter onderbouwing van hun nadeel en dat er sprake is van een absoluut gebrek aan enig bewijs of verduidelijking.

Beoordeling

8. De bestreden beslissing legt de sluiting op van de discotheek Cocoon van 17 juni 2011 tot en met 16 juli 2011. Met het oog op een schorsing van de beslissing kwam het verzoekers toe aan de hand van concrete en verifieerbare gegevens aannemelijk te maken dat zij, zonder schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, dreigen een nadeel te lijden dat én ernstig én moeilijk te

herstellen is. Evenwel mist de vordering wat dat betreft elementaire precisie en detaillering.

Welke de “verstreckende” gevolgen zijn waarvoor verzoekers vrezen, wordt niet inzichtelijk gemaakt. Weliswaar beweren verzoekers -dan nog in het kader van de uiteenzetting van hun middelen- dat de sluiting “een erg groot financieel nadeel” betekent, maar ze verschaffen de Raad van State geen enkel concreet element dat hem in staat stelt de ernst van het nadeel in te schatten. Meer nog, ter terechtzitting doen verzoekers gelden niet eens zelf zicht te hebben op de grootte van dat verlies, nu de inkomsten van de Cocoon altijd worden samengevoegd met die uit nog drie andere inrichtingen van eerste verzoekster.

Die vaststelling, dan weer, dat eerste verzoekster ook nog drie andere inrichtingen -een Wiener Caffee, een restaurant en een variététheater- uitbaat, maakt de afwezigheid van elke toelichting bij wat verzoekers exact mogen bedoelen met hun “meer dan een zuiver financieel nadeel” des te meer problematisch. Als zo’n verduidelijking is immers bezwaarlijk te beschouwen de loutere verwijzing naar het arrest van de Raad van State nr. 119.016. Anders dan verzoekers lijken te menen betreft het arrest allerminst “letterlijk” eenzelfde zaak. Integendeel ging het daar om een sluiting van liefst twee jaar én werden er bovendien stavingsstukken bijgebracht.

Wat ten slotte het “volledig” verlies van het cliënteel betreft en het “grotendeels” verloren gaan van het erg belangrijke hoogseizoen, kan de Raad van State bij gebreke aan enige bijzonderheid ter zake, alleen maar vaststellen dat de sluitingsduur slechts een beperkte fractie van het hoogseizoen betreft en dat het cliënteel tijdens het hoogseizoen -buiten het hoogseizoen is de discotheek zelfs maar alleen op vrijdag- en zaterdagavond open- op het eerste gezicht hoofdzakelijk uit vakantiegangers bestaat en dus per definitie tijdelijk en wisselvallig is.

9. In de gegeven omstandigheden maken verzoekers voor de Raad van State geenszins aannemelijk dat zij zonder schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid een moeilijk te herstellen ernstig nadeel riskeren.

De tweede en derde van de cumulatieve schorsingsvoorwaarden zijn niet vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 juni 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust